

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Petri Chrysologi Archiepiscopi Ravennatis, viri
eruditissimi atque sanctissimi, Sermones In Evangelia De
Dominicis & festis aliquot solemnioribus totius anni,
insignes & peruetusti**

Petrus <Chrysologus>

Lvgdvni, 1623

De eisdem, Sermo XC.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50232](#)

De eisdem, Sermo XC.

ERIGI nos sanctorum lapsibus, sanctorum trepidatione fundari, cunctatio nos hodie Zachariae docuit sacerdotis: qui cum non credit Dei promissa, sed discutit, & opera diuina non fide percipit, sed humana ratione disquirit, infidelitatis culpam longa silentij condemnatione persoluit: audierat ab **Luc. 1.** Angelo: *Exaudita est deprecatio tua: & uxor tua Elizabeth pariet tibi filium.* Qui iunc respondit: *Vnde hoc sciam? Ego enim sum senex, & uxor mea processit in diebus suis.* Nonne quantum senectute longa spem posteritatis amiserat, tantu longo vita vix fuerat edoctus, quod Deus impossibile nil haberet? Legerat tanti temporis sacerdos, sciebat veteranus Pontifex lege naturam, non authorem naturae posse constringi: & tempus homini posse, suo non posse prescribere conditori: nouerat de Abrahæ & Saræ emortuis extrema senectute corporibus, & à patris, matrisque nomine famosissima sterilitate summotis, Isaac ad totam fœcunditatem Israelitici germinis erupisse, cui non ob*Gen. 12.* fuit tantum defuisse naturam, quantum nasci pro*2. Reg. 1.* fuit authoris beneficio non naturæ: didicerat Rebecca & Anna effætis diu, diu naturæ suffragio destitutis, dedisse Deum quod sterilitas abnegauerat: edoctus ergo tantis, quid est quod dicit? *Vnde hoc sciam? Ego enim senex sum: & uxor mea processit in diebus suis.* Fratres, satis ad Deum trepida, satis ad diuinæ virtutes hominis est imbecilla natura: nec taliter se in causa inuenit, qualem se aestimat ante causam: & satis se ignorat ante, quam se rebus probet, & experiatur exemplis, petit cœlum, petit alta, scrutatur superna, mouet cœlum, pulsat cœlum: sed cum cœlum mouerit, cœli pondera non poterit sustinere,

sustinere, ambit fidei subire verticem , ardet cœlum sua penetrare virtute : sed æthereas in vias vbi incedere humanis gressibus inchoat, & cum suam deorsum respicit ad naturā, non tantum fudit de præteritis, quantum trepidat de ruina. Sic B. Petrus cum per *Mat. 14* aquora diuinos imitatur incessus , & nouus viator molle iter duris gressibus calcat , ante de lapsu supplicat, quam gaudeat de donato. Sic nunc Zacharias , qui cum diu fleret diabolum posse regnare mortem culpa hominis vnius : nasci homines ad labores, ad gemitus, ad pericula, optare licet ærumnofa, moritura: nec posse pignora promereri, stare inter acies criminum , ob sideri vitiorum cateruis, infirmatum quati , & quassari semper impulsu : vide re eminus vexilla virtutum, spem legis, gratiæ libertatem, nec tamen illuc quenquam propriis posse viribus peruenire , velle bona , & non facere crimina odisse , nec vincere: debere iam misereri Deum : debere iam taliter subuenire captiuis. Pontifex ergo iste cum Dei aures continua & tali querela , tali lamentatione pulsaret , Deus sic pia , sic iusta poscenti , ex germine ipsius responsionis suæ sumplit, & instituit mirabile documentum : quo crederet posse Deum dare vitam mortuis , salutem reddere desperatis, si senectuti mortuæ sobolem , si sterilitati dedisset filium desperatæ , sicut Euangelicus aperit sermo, cum dicit : *Exaudita est deprecatio tua : & uxor tua Elizabeth pariet tibi filium.* Redemptionis huius nuncium, huius salutis præmium : qui Deum non sicut tu voce audiat, non gemitibus flectat, non ad impetrandum nostra ille sicut tu suffragia requirat, sed ipse in nostro ordine constitutus , & Angelico honore fultus , Deum satis ab omnibus desideratum , nec ulli unquam cognitum : etiam ipsis Angelis

gelis inuisum, manu teneat , amplectatur gremio,& iam conspicuum mundo ullis felicibus tradat:palmis beatissimis assignet humanis oculis peruidendū, Deū cognitum faciat vniuersis,perducat dominum ad cōsortia seruorum,miseat reis Iudicem , censorem in se testetur noxiorum suscepisse personam , ac si probet condemnationis humanæ sentētiā cessaturam, quando ipse agitur,ipse currit per veniam , qui reos erat datus ad pœnam. Ut luceat hoc mysterium pietatis immensæ , Zacharia tuus filius suum dominum pœnitentiæ demergit in baptisma, in remissionem diluit peccatorum , quia voluit fons dilui , cognitor suscipere veniam,Iudex ipse suam subire sententiam, ne damnaret reos,ne vindictam proferret in noxios,ascendit crucem, degustat mortem , sepulturam patitur , intrat infernum , qui puniri voluit, ne puniret , qui amari magis voluit quam timeri. Quod ubi Zacharias fratres , audiuīt , tantum se meruisse suis precibus sacramentum , rei ipsius consideratione territus , sacramenti ipsius aestimatione turbatus , nec se mereri tantum credidit , & Deum dubitauit ad hæc talia , & tanta descendere:hinc est quod dicit,*Vnde hoc sciam? Ego enim senex sum , & uxor mea processit in diebus suis.* Hoc est dicere , quomodo me habere filium ratio non permittit humana, ita nasci & mori Deum maiestas non sinit sempiterna. Cui Angelus veniabiliter non credenti pœnam signi tantum dedit,non perfidiæ,cautelæ est tarde de Deo humilia credere , de Deo tardius contumeliosa sentire : adiecit Angelus , dicens:
Ego sum Gabriel. Ut ex nomine tanto , & ex merito ministri tanti,Pontifex promissionis fidem pensaret, & crederet qualitatem. *Ego sum Gabriel ; qui asto ante Deum , & missus sum loqui ad te.*Dū dicit nomē,designat meritum:

meritum : cum se refert astare , se missum refert: seruitutem fatetur , ne prærogatiua nominis debitum celaret obsequium. *Ego sum , inquit , Gabriel , qui asto ante Deum , & missus sum loqui ad te : & hæc tibi nunciare.* Verè magnus Dominus , & sapientia eius *Psal. 146.* non est numerus : infirmantem curat de vulnere, nuntiantem de vltione confirmat , de supplicio fidei perficit argumentum , dicendo , *Et ecce eris tacens: & non poteris loqui.* Ut ex te & in te credendi regulam consequaris:& vernaculo exemplo Deum posse credas facere quod promittit : nam cum vult tuæ vocis organum claudit : & cum vult tui aperire oris officium, profecto potest: & cum vult fœcundam ex sterili facere , ex fœcunda sterilem cum promittit , potest: cum vult largiri partus officia, obsequia naturæ cum vult , præualet denegare. Egit ergo Angelus , vt tali documento Pontifex eruditus non dicat amplius, Vnde hoc sciam ? Qui totius creaturæ indicio potuit approbare, quod Deus, qui cœlum, terram, mare, & omnia quæ in eis sunt , ex nihilo legerat substitisse, credere debuit , quod potuit ex aliquo facere, quod vult: & desperato reddere, quod promittit: & qui totū fecit ex eo quod nō erat , ex eo quod est quicquid vult facere,nō laborat. *Et erat plebs expectans Zachariam:* & mirabantur quod tardaret in templo. *Egressus autem Zacharias non poterat loqui ad illos :* & cognoverunt, inquit, quod visionem vidisset in templo. *Ille autem erat innuens illis & permanxit mutus.* Egreditur Pontifex gestans in ore sterilitatis indicium , portans in pectore conceptionis figuram, vt cum mater pareret filium, daret filius vocem , tunc verbi pater ederet sacramétum, & ante natus daret patri veniam , quam dilueret criminis vetusta populorum : & quia qui non credidit , tacuit: merito Propheta, quia credidit gloriatur, dicédo.

Credidi,

Psal. 115. Credidi, propter quod locutus sum. Fratres, dat verbum fides: negat infidelitas verbum. Si nos ergo fratres, sicut dixi, sanctorum lapsus erigit, firmat trepidatio beatorum: nihil unquam Deo esse impossibile iudicemus, neque inquiramus quemadmodum facturus sit, quod promittit, cuius voluisse, fecisse est, cuius deditus, est promisus.

De eisdem, Sermo XC I.

Luc. 1. **A**vrum de terra legere qui nouerunt, vbi diuitem se ferint venam, ibi quicquid artis est, quicquid laboris impendunt: & nos quia in sancto Zacharia cælestem nouimus latere thesaurum, in ipso rotum quod sermonis est nostri, quod vestri auditus est, occupemus: quatenus commune lucrum fit, quod fuerit communī labore quæsitus. *Fuit, inquit, in diebus Herodis Regis Iudeæ sacerdos quidam nomine Zacharias, ex vice Abia.* Hoc iam diximus, *Et uxor eius de filiabus Aaron.* Sic coepit Euangelista, ut coniuge sacerdotis seruata sacerdotalis stemmatis generositas monstraretur. *Erant, inquit, ambo iusti ante Deum.* Ambo iusti, quia in ambobus erat una iustitia. *Ambo iusti.* Quia constabat inter eos non de diligentia, sed de sanctitate coniugium. *Ambo iusti.* Quia sexu disparates, pares meritis habebantur. *Ambo iusti.* Quia ut erat in duobus una caro, sic erat in duobus unus Spiritus. Immitentur coniuges, ut quos coniungit affectio, iungat & virtus. *Erant, inquit, iusti ambo ante Deum.* Ambo iusti ante Deum. Et vbi est illud. Non iustificabitur in conspectu tuo omnis uiens? Ante homines forte quis puretur iustus, quia homines ut culpas corporum norunt, sic vitia mentis ignorant: ante Deum vero, cui pectoris claustra patent, quem cogitationum secretæ non latent, quis innocens habetur,

Psal. 142.